

جبهه فرهنگی انقلاب باید تقویت شود؛ البته کژفهمی از رابطه و انبعاث این دولت از بدنه‌ای متدین و جوان و انقلابی در کمین است. دولتی شدن یا دلخوش شدن به توجه سینوسی و دوره‌ای، مردمی‌ها را از ماهیت دور و از درون تهی می‌سازد.

گفتمان‌ها ساختنی نیستند، پرورش می‌یابند و صدالبته آن‌ها را بازیگران قدرت مغتنم می‌شمرند. به طبع دانش و رژیم معرفت، قلب گفتمان‌هاست. اکنون با خوش بینی می‌توان گفت دولت سیزدهم با اتکا به اندک سرمایه نقدشدنی «اندیشه انقلاب اسلامی»، امتداد سیاسی گفتمان انقلاب اسلامی است و توفیقش بازآفرینی هرچه بیشتر آرمان‌های انقلاب مردم ایران است. «تسهیل زندگی توحیدی، تحقق عدالت فرهنگی و احیای سرمایه اجتماعی» (مردمی‌سازی فرایند حل مسئله) در رأس آرمان‌های فرهنگی انقلاب ۵۷ است که دولت سیزدهم نصب‌العین خود داشته است.

۱. تقویت و تسهیل زندگی توحیدی در باور، رفتار و نمادها در هر دوره لوازم و اقتضائاتی داشته، اما در وضعیت کنونی نظریه و عمل سبک زندگی، وابستگی تغییرات فرهنگی به مصرف و سرگرمی به بیشترین حد رسیده و اقتصاد و فرهنگ کشور منتظر جهشی بلند به سوی نظام و بازارپردازی صنایع خلاق و تولید فرهنگ بنیان است. از محصولات دیداری و موسیقایی تا کمیک، پویانمایی، بازی، کتاب و محصولات و خدمات شخصیت‌محور و از همه مهم‌تر شهرها و کانون‌های زنجیره‌ای‌سازی تولید و توزیع در دستور کار است. برای تأمین و بازآفرینی میراث و محتوای لازم برای این خط تولیدی از حوزه، دانشگاه، طراحان، نوآوران و مروجان انتظار می‌رود؛ بنابراین حمایت قاطع از کار و زندگی این قشر نیاز است. تحول زبان، چشم، گوش و حتی بویایی دولت‌مردان از اقتصاد نفتی به سوی تولید فرهنگ بنیان و فناوری‌های هویت‌ساز، شرط تحقق گفتمان جدید در فرهنگ کشور است.

۲. «عدالت فرهنگی» نام‌نشان (برند) الگوی ایرانی اسلامی توسعه ماست. رفع چالش‌های بزرگ پیش روی حرکت به سوی عدالت فرهنگی، بدون حکمرانی فرهنگی متکی بر امامت فرهنگی (الگوی شورای فرهنگ عمومی) ممکن نیست. اهم این چالش‌ها زیر ذره بین دولت سیزدهم عبارت‌اند از:
الف. غفلت راهبردی از زیست‌بوم‌های متنوع ایران و تمرکزگرایی غیرالهام‌بخش سیاست، سازمان و اسناد.

ب. فقدان شاخص‌های ترکیبی عدالت و امنیت فرهنگی یا نبود التزام مطلق به آن‌ها در آمایش سرزمینی، برنامه‌ریزی ملی و نظام توزیع منابع.
ج. رویه نامتوازن چانه‌زنی، لابی، امتیازدهی، حاتم‌بخشی، وعده‌درمانی و تصمیم‌های شخصی در توسعه فضا و زیرساخت در استان‌ها.
د. روند افسارگسیخته حرکت سرمایه‌سالاری فرهنگی هنری در الگوسازی، شاخص‌مندی و بازارپردازی صنایع، محصولات، میراث و خدمات غیربومی فرهنگ.

در سال‌های گذشته از بالاترین سطوح نظام، تغییر ریل توسعه طرح و مطالبه شده است؛ اما مشکل الگوپردازان پیشرفت اسلامی ایرانی، ناهمراهی یا ناهم‌ترازی